тайно при нѣкакъвъ Турки паша и вишъ сановникъ на империята, който щедро го награждавалъ за тъмнитѣ работи, който му извършвалъ. Тъй вървѣлъ живота на тоя чо векъ и всички отъ малцината, който го познавали мислели, че той е единъ голъ чапкънинъ и делия и нищо по-вече. Но, ето единъ день за чудо въ него се оказватъ двеста хиляди гроша и голтакътъ съ тѣхъ купува беглика въ Пловдивския вилаетъ. Работата си Чорбаджи Вълко наредилъ нѣкаси лестно и доволно, Оказало се, че и пашата го покровителствува и му помага и даже търселъ на нѣколко пъти неговата парична помощъ. Отъ тогава Чорбаджи Вълко блѣсна съ богатството си, започна да съби беглика и забогатѣ немовѣрно. Две отъ съседнитѣ села, току се оказаха, че сж напълно парично заграбени отъ него и всичкитѣ имъ имоти станаха негови. Той се измени мног коро и се кажи, гогърчи: облеклото му стана богато и ходътъ му промени. Лицето му строго и сухо стана още по-надмено и жестоко, мустацитѣ му висѣха като на моржъ и цѣлата му фигура доби равния и изпъчено гордъ видъ на тежакъ чорбаджия. Името му и то се промени; отъ Вълко стана киръ Вълковици. Той си купи къща въ грълскита махала Топрукъ-кая, издигна цѣръ палатъ; както тогава споредъ модата като крепосъ, цѣла построена отъ камани на три ката отъ долу безъ прозорци, освенъ единъ чекме, отъ където можеше да ве вижда навредъ по улицата и отъ четиритѣхъ страни на къщата, ожени се и се придаде на своитѣ работи. Първата му жена бѣше ~~нѣкаде~~ отъ Елена, и отъ нея той имаше двама сина. Тя бѣше разумна и кротка домакиня синеока, красива, както сж крависи и здрави балканджийкитѣ и щомъ дойде, всички въ града я заобичаха, толкова колкото ~~мразѣха~~ ненавиждаха нейния мъжъ. Говореха, че тя влияе на Чорбаджията извънредно и той едва ли не въ нейната власъ: селенитѣ често се отлакваха на нея вмѣста на съпругътъ ѝ, и всички, които молѣха за нещо, предпочитаха да кажатъ молбата си на чорбажийката, вървайки че тя непремено ще имъ помогне, щомъ обещае. Даже работитѣ на Чорбаджията тръгнаха по-добре и тъкмо въ нейното врѣме той направи богаство и имотность: Тѣхния съпруженски животъ, обаче скоро се помрачи отъ едно съвсемъ дрибно на пръвъ погледъ и необѣснимо събитие: единъ моиски день Чорбаджи Неда (тъй казваха еленчанката), като си стоеше въ двора подъ сѣнката на лозата, дитната на чардакъ и разговаряйша съ ратакинята, въ двора се вмъкна една дрепава баба, просекиня отъ найнещастнитѣ и току се дотътри до тѣх Тя седна на трѣвата, сѣкашъ не виждаше никого и отъ начало Недка помисли, че тя е нѣкоя смахната, които въ това време ~~ги~~ имаше много по улицитѣ, защото никой не не се грижеше за тѣхъ и турскитѣ власти ги оставаха свободно да си скитатъ, щомъ не лудуватъ ~~и сж кротки~~. Некананата гостенка изохка и хвърли погледъ наоколо